

Sygn. akt X K 965/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Anna Wiecheć

przy udziale Prokurator Prokuratury Rejonowej w Pruszczu Gdańskim C. D.

po rozpoznaniu w dniach 4.10.2016 r., 3.11.2016 r. sprawy **A. P.** z d. S., córki B. i M., ur. (...) w P.

skazanej prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z 6 września 2011 r. w sprawie II K 1771/10 za czyn z art. 284§2 k.k. popełniony w dniu 30.11.2009 r. na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 lat oraz grzywnę w wysokości 200 stawek dziennych po 20 złotych każda;

2. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 29 maja 2012 r. w sprawie II K 1576/10 za czyny z art. 230§1 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. popełnione odpowiednio: w okresie od 1.01.2007 r. do 26.06.2008 r. (zarzut I a/o), od 1.01.2008 r. do 17.03.2008 r. (zarzut II a/o), od 1.04.2008 r. do 28.05.2008 r. (zarzut III a/o), od 15.07.2008 r. do 2.07.2009 r. (zarzut IV a/o), od 15.09.2008 r. do 27.10.2008 r. (zarzut V a/o), od 1.08.2009 r. do 31.12.2009 r. (zarzut VI a/o), od 1.10.2009 r. do 31.01.2010 r. (zarzut VII a/o), od 1.10.2009 r. do 31.10.2010 r. (zarzut VIII a/o); za czyn z art. 286§1 k.k. popełniony w okresie od 5.05.2008 r. do 23.05.2008 r. (zarzut IX a/o), za czyny z art. 284§2 k.k. popełnione odpowiednio: w okresie od 1.01.2008 r. do 31.01.2008 r. (zarzut X), w okresie od 1.02.2008 r. do 29.02.2008 r. (zarzut XI), w okresie od 1.03.2008 r. do 31.03.2008 r. (zarzut XII), w okresie od 1.04.2008 r. do 30.04.2008 r. (zarzut XIII), w okresie od 1.05.2008 r. do 31.05.2008 r. (zarzut XIV), w okresie od 1.06.2008 r. do 30.06.2008 r. (zarzut XV), w okresie od 1.07.2008 r. do 31.07.2008 r. (zarzut XVI), w okresie od 1.08.2008 r. do 31.08.2008 r. (zarzut XVII), w okresie od 1.09.2008 r. do 30.09.2008 r. (zarzut XVIII), w okresie od 1.10.2008 r. do 31.10.2008 r. (zarzut XIX), w okresie od 1.11.2008 r. do 30.11.2008 r. (zarzut XX), w okresie od 1.12.2009 r. do 31.12.2009 r. (zarzut XXI), w okresie od 1.09.2009 r. do 24.12.2009 r. (zarzut XXII), w okresie od 1.09.2009 r. do 24.12.2009 r. (zarzut XXIII), w okresie od 1.09.2009 r. do 24.12.2009 r. (zarzut XXIV), na kary: roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych po 80 złotych grzywny za czyny 1, 2, 3 i 5, roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych po 80 złotych grzywny za czyny 4, 6, 7 i 8; roku pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych po 80 złotych grzywny za czyn 9; roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych po 80 złotych grzywny za czyny 10-21; 8 miesięcy pozbawienia wolności i 30 stawek dziennych po 80 złotych grzywny za czyny 22-24, za które to czyny orzeczono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności i 280 stawek dziennych po 10 złotych grzywny;

3. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 września 2014 r. w sprawie X K 66/13 za czyn z art. 286§1 k.k. popełniony w okresie lipiec-wrzesień 2011 r. na karę roku pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych

orzeka

I. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. i art. 570 k.p.k. łączy skazanej A. P. jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone prawomocnymi wyrokami:

a) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 29 maja 2012 r. w sprawie II K 1576/10 oraz

b) Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 września 2014 r. w sprawie X K 66/13

i w ich miejsce wymierza skazanej karę łączną 5 (pięciu) lat i 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności i 290 (dwustu dziewięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny po 80 (osiemdziesiąt) złotych;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanej na poczet kary łącznej okresy pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach objętych karą łączną;

III. na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie umarza;

IV. na mocy art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r. nr 49, poz. 223) nie pobiera od skazanej odrębnej opłaty od wyżej orzeczonej kary łącznej, a na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia ją od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt X K 965/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

A. P. została skazana następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z 6 września 2011 r. w sprawie II K 1771/10 za czyn z art. 284§2 k.k. popełniony w dniu 30.11.2009 r. na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 lat oraz grzywnę w wysokości 200 stawek dziennych po 20 złotych każda;

2. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 29 maja 2012 r. w sprawie II K 1576/10 za czyny z art. 230§1 k.k. w zb. z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. popełnione odpowiednio: w okresie od 1.01.2007 r. do 26.06.2008 r. (zarzut I a/o), od 1.01.2008 r. do 17.03.2008 r. (zarzut II a/o), od 1.04.2008 r. do 28.05.2008 r. (zarzut III a/o), od 15.07.2008 r. do 2.07.2009 r. (zarzut IV a/o), od 15.09.2008 r. do 27.10.2008 r. (zarzut V a/o), od 1.08.2009 r. do 31.12.2009 r. (zarzut VI a/o), od 1.10.2009 r. do 31.01.2010 r. (zarzut VII a/o), od 1.10.2009 r. do 31.10.2010 r. (zarzut VIII a/o); za czyn z art. 286§1 k.k. popełniony w okresie od 5.05.2008 r. do 23.05.2008 r. (zarzut IX a/o), za czyny z art. 284§2 k.k. popełnione odpowiednio: w okresie od 1.01.2008 r. do 31.01.2008 r. (zarzut X), w okresie od 1.02.2008 r. do 29.02.2008 r. (zarzut XI), w okresie od 1.03.2008 r. do 31.03.2008 r. (zarzut XII), w okresie od 1.04.2008 r. do 30.04.2008 r. (zarzut XIII), w okresie od 1.05.2008 r. do 31.05.2008 r. (zarzut XIV), w okresie od 1.06.2008 r. do 30.06.2008 r. (zarzut XV), w okresie od 1.07.2008 r. do 31.07.2008 r. (zarzut XVI), w okresie od 1.08.2008 r. do 31.08.2008 r. (zarzut XVII), w okresie od 1.09.2008 r. do 30.09.2008 r. (zarzut XVIII), w okresie od 1.10.2008 r. do 31.10.2008 r. (zarzut XIX), w okresie od 1.11.2008 r. do 30.11.2008 r. (zarzut XX), w okresie od 1.12.2009 r. do 31.12.2009 r. (zarzut XXI), w okresie od 1.09.2009 r. do 24.12.2009 r. (zarzut XXII), w okresie od 1.09.2009 r. do 24.12.2009 r. (zarzut XXIII), w okresie od 1.09.2009 r. do 24.12.2009 r. (zarzut XXIV), na kary: roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych po 80 złotych grzywny za czyny 1, 2, 3 i 5, roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych po 80 złotych grzywny za czyny 4, 6, 7 i 8; roku pozbawienia wolności i 60 stawek dziennych po 80 złotych grzywny za czyn 9; roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i 50 stawek dziennych po 80 złotych grzywny za czyny 10-21; 8 miesięcy pozbawienia wolności i 30 stawek dziennych po 80 złotych grzywny za czyny 22-24, za które to czyny orzeczono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności i 280 stawek dziennych po 10 złotych grzywny;

3. Sądu Rejonowego w Słupsku z dnia 20 marca 2012 r. w sprawie XIV K 244/11 za czyny z art. 230§1 k.k. i 286§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. oraz z art. 286§1 k.k. popełnione odpowiednio w okresie od 7 grudnia 2007 r. do 14 stycznia 2008 r. oraz we wrześniu 2008 r. na kary: roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności, za które to przestępstwa wymierzono karę łączną roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 4 lat próby;

4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 22 września 2014 r. w sprawie X K 66/13 za czyn z art. 286§1 k.k. popełniony w okresie lipiec-wrzesień 2011 r. na karę roku pozbawienia wolności i 100 stawek dziennych grzywny po 10 złotych.

/dowody: dane o karalności k 11-12,

odpisy wyroków k. 22-23, 25-26, 47-64, 119-124

odpis aktu oskarżenia k. 128-147 – z uwagi na omyłkę w części wstępnej wyroku w sprawie II K 1576/10 – pominięcie jednego z zarzutów, o którym następnie orzeczono/

Zachowanie skazanej w trakcie odbywania kary należy określić jako poprawne. Karę odbywa w systemie programowego oddziaływania. Była siedemnastokrotnie nagradzana i dwukrotnie karana dyscyplinarnie.

Prognoza penitencjarna na dalszy okres odbywania kary kształtuje się pozytywnie.

/dowód: opinia o skazanej k. 7/

Sąd zważył, co następuje :

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości, co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i w ocenie Sądu pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia o wniosku skazanego.

Dokonując analizy spraw, w których A. P. została dotychczas skazana należy stwierdzić, że istnieje konieczność wydania względem niej wyroku łącznego w odniesieniu do skazań w sprawach II K 1576/10 i X K 66/13.

Sąd stwierdził, iż brak jest podstaw do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach II K 1771/11 i XIV K 244/11.

Kara orzeczona w sprawie II K 1771/11 była karą z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Przedmiotowe skazanie nie uległo zatarciu z uwagi na niewykonanie w całości orzeczonej kary grzywny. Czyn objęty tym wyrokiem został popełniony w dniu 30 listopada 2009 r., a zatem przed dniem 8 czerwca 2010 r. Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem okoliczność ta powoduje niemożność połączenia orzeczonej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania z karą bezwzględną i orzeczenia wobec skazanego kary łącznej bez warunkowego zawieszenia jej wykonania.

Podobnie w sprawie XIV K 244/11 Sądu Rejonowego w Słupsku czyny zostały popełnione przed 8 czerwca 2010 r., dlatego też powyższe argumenty przemawiające za niemożnością połączenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania i orzeczenia kary bezwzględnej zachowują aktualność w stosunku do tego rozstrzygnięcia (omyłkowo nie zostało ono wymienione w treści wstępnej wyroku, natomiast Sąd rozważał możliwość połączenia kary orzeczonej w tej sprawie w ramach niniejszego postępowania o wydanie wyroku łącznego).

Postępowanie o wydanie wyroku łącznego ma na celu urzeczywistnienie zasady łączenia jednostkowych kar podlegających łączeniu, a wymierzonych prawomocnymi wyrokami w różnych postępowaniach. Przesłanki dopuszczalności łączenia kar jednostkowych, także w wyroku łącznym, wskazuje art. 85 k.k. Zgodnie z powyższym uregulowaniem, sąd wymierza karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy (chronologicznie), chociażby nieprawomocny wyrok skazujący, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary podlegające łączeniu (por. uchwała SN z dnia 25.02.2005, I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Innymi słowy, warunkiem wymierzenia kary łącznej jest wymierzenie podlegających łączeniu kar za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym. Jeżeli kary za przestępstwa pozostające w takim zbiegu zostały wymierzone w różnych wyrokach, Sąd wydaje wyrok łączny (art. 570 k.p.k.).

Karami podlegającymi łączeniu są kary tego samego rodzaju oraz kary pozbawienia wolności z karami ograniczenia wolności, przy czym, w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności, Sąd obligatoryjnie wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności (art. 87 k.k.). Kary pozbawienia i ograniczenia wolności nie podlegają łączeniu z karami grzywny. W myśl art. 86§1 k.k. Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, do ich sumy.

Sąd połączył w wyroku łącznym jednostkowe kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku w sprawach II K 1576/10 i X K 66/13 i wymierzył skazanej karę łączną 5 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności i 290 stawek dziennych grzywny po 80 złotych każda.

Rozstrzygając o karze łącznej, w tym zakresie Sąd związany jest wskazaniem art. 86 k.k. wyznaczającymi granice tejże kary. W przypadku A. P. kara łączna co do kar pozbawienia wolności orzeczonych w/w wyrokami winna mieścić się w granicach od roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, jako najwyższej kary jednostkowej z wyroku w sprawie II K 1576/10, do 7 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności – sumy kar jednostkowych, przy czym w sprawie II K 1576/10 orzeczono karę łączną w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności, co również powinno znaleźć swoje odzwierciedlenie w decyzji odnośnie kary łącznej w niniejszej sprawie.

Natomiast kara łączna grzywny winna stanowić iloczyn stawek dziennych i wysokości stawki od kwoty 8000 zł (najwyższa kara jednostkowa) do 28200 zł (suma kar jednostkowych), przy czym kara łączna grzywny orzeczona w sprawie II K 1576/10 wynosiła 280 stawek dziennych po 80 złotych.

Rozważając rozmiary kary łącznej, Sąd zważył, iż na jej wymiar nie mają wpływu okoliczności związane ze stopniem zawinienia poszczególnych przestępstw, za które wymierzono podlegające łączeniu kary jednostkowe, ani też okoliczności związane ze stopniem społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw pozostających w zbiegu. Okolicznościami, które Sąd bierze pod uwagę w tym zakresie są związek podmiotowy i przedmiotowy między zbiegającymi się przestępstwami, motywację, czas popełnienia każdego z nich. W aspekcie przedmiotowym związek zbiegających się realnie przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, a to bliskość czasowa ich popełnienia (największa - gdy czyny przestępcze popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), osoby pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra, tym większa bliskość przestępstw, zatem największa przy tożsamości dóbr), sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywacje bądź pobudki stymulujące sprawę, rodzaj i formę winy. Im bliższy jest związek podmiotowy i przedmiotowy między czynami tym większe znaczenie zyskuje zasada absorpcji kar, im mniejszy - zasada ich kumulacji. Popełnienie przestępstw podobnych w bliskich odstępach czasu uzasadnia znaczną absorpcję w wymiarze kary łącznej, a dopuszczenie się ich na szkodę różnych pokrzywdzonych - odstąpienie od absorpcji pełnej na rzecz częściowej kumulacji, gdyż oznacza niekompletność kryteriów ścisłego związku przedmiotowego i podmiotowego zabiegających się realnie przestępstw. Naruszenie przez sprawcę chronionych przez przepis przewidujący dany typ czynu zabronionego dóbr w różnym czasie i miejscu oraz w odniesieniu do różnych osób, z reguły przemawia przeciwko zastosowaniu przy wymiarze kary łącznej

zasady pełnej absorpcji. Daleki stosunkowo związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy poszczególnymi czynami nie przemawia za celowością zastosowania zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej.

Zasadnicze znaczenie w zakresie wymiaru kary łącznej mają dyrektywy prewencyjne zarówno w aspekcie prewencji indywidualnej, jak i prewencji generalnej. Popęlnienie kilku przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej niż wynikałoby to z dyrektywy absorpcji. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej mają zatem cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma odnieść kara w stosunku do skazanego.

Na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym istotny wpływ ma również zachowanie się oskarżonego w zakładzie karnym albo w środowisku, w którym znajduje się po prawomocnym skazaniu poszczególnymi wyrokami (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 września 1985 r., II KR 245/85, OSNKW 1986/5-6/39.).

Przestępstwa, których dotyczyły orzeczenia podlegające łączeniu zostały popełnione na przestrzeni kilku lat. Okoliczności te wskazywałyby na zasadność zastosowania przy łączeniu kar zasady częściowo kumulacji. Czyny te były skierowane przeciwko tym różnym dobrom prawnym (działalności instytucji państwowych, mieniu), co uzasadnia również zastosowanie zasady kumulacji kar.

Z drugiej strony, już po wydaniu wyroku w sprawie X K 66/13 oskarżona naprawiła szkodę wyrządzoną przestępstwem. Naprawiła również szkodę w sprawie XIV K 244/11 (która to jednak sprawa pozostaje poza obrębem orzekania w przedmiocie kary łącznej, jednakże ma znaczenie dla oceny postawy skazanej po popełnieniu przestępstw). Okoliczności te uzasadniają zastosowanie wobec skazanej przynajmniej częściowo zasady absorpcji. Fakt naprawienia szkody po wydaniu wyroku w sprawie nie uzasadnia jednakże w ocenie Sądu całkowitej absorpcji, oznaczałoby to bowiem zwolnienie skazanego z ponoszenia skutków prawnych przestępstwa, które wszak popełnił. Okolicznością przemawiającą za zasadą absorpcji jest również poprawne zachowanie skazanej w izolacji więziennej, w tym uzyskiwanie przez nią nagród regulaminowych.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd orzekł wobec skazanej karę łączną częściowo z zastosowaniem zasady absorpcji, częściowo zaś – kumulacji i wymierzył skazanej karę łączną 5 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności i 290 stawek dziennych po 80 złotych grzywny. Zdaniem Sądu kara w tym wymiarze uwzględnia w należyty sposób wszystkie czynniki wpływające na wymiar kary łącznej w odniesieniu do skazań objętych wyrokiem łącznym.

Sąd zaliczył ponadto na poczet orzeczonej kary łącznej okresy pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach objętych karą łączną.

Na mocy art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie postępowanie zostało umorzone.

Z kolei na mocy art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 r. nr 49, poz. 223), Sąd zdecydował o nie pobieraniu od skazanej odrębnej opłaty od wyżej orzeczonej kary łącznej, a na mocy art. 626§1 k.p.k. w zw. z art. 624§1 k.p.k. zwolnił ją od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.